

ryhmään. Uskallanpa veikata, että nämä miehet ovat useammankin keran hakeneet vauhtia biletykseensä Hurriganes-musasta, ja sitä myötä bändi sekä osaa että uskaltaa piiskata itsensä oikeanlaiseen raivoon ja lentoon tehden matkalla todellista täsmäjälkeä.

Asianharrastus paistaa läpi myös keikkasetistä. Kaikki biisit liittyvät oleellisesti Hurriganesin tarinaan, vaikka bändi näitä ihan kaikkia levyttänytään - eli huippuharvinaisuus "I'm Movin' On", joka liittyy "Hot Wheels" -temalogiikkaan on huikea veto. Lisäksi kaikki biisit ovat bändin niin sanotulta "Love"-kaudelta paitsi "Shorai Shorai", joka julkaistiin aikoinaan Scandialla. Ja nuorimmille lukijoille kerrottakoon, että ihan kaikki listauksen biisit eivät toki ole Hurriganes -yhtyeen originaaleja, joskin he ottivat nämä kyllä ns. haltuun. Fanit osaavat tietysti poimia täältä ripakopallisen hurrigianesin yksityiskohtia, mutta mainittakoon hyvänä oivalluksena Hurriganesin ekalta lp:ltä napattu "Rock'n'Roller". Biisistä ansaitsee kiitosta sekin, että tietyt siivut, kuten Cissen klassiset balladi-bravuurit "I Will Stay" ja "My Only One" sekä ryhmän kaikista rankin jyrärait "Get On" on ymmärretty jättää kierrättämättä.

Kyllä nämä rallit kestävät (varsinkin näin hyvää) kierrätystä ja kiekon soisikin kulkeutuvan ihan jokaisen Hurriganes-harrastajan kokoelmisiin. Tästä tribuutista on nimittäin paha, jollei mahdollonta laittaa enää paremmaksi! Alan liikkeistä kuten Goofin'ilta ja Fennica'sta pitäisi löytyä.

Mikke Nöjd

T-BIRD GANG

It's Showtime

(Snowflake TBGCD-18002)

(1) Joe's Hideaway (2) I Smell A Rat (3) Singin' A Song (4) Crazy Night (5) Web Of Love (6) Blue Skies (7) T-Bird Gang (8) You'll Be There (9) Nervous (10) Keep The Beat (11) You Did It (12) Chained (13) She's My Girl

Gene Vincent And The Blue Capsin legendaarinen "Cliff Gallup -kokoonpano" ehti tehdä toimintavuotensa 1956 aikana pari albumia ja nipun singlejä. Tunnetuin levytyks tietenkin Vincentin ainoa (!) top ten -hitti "Be-Bop-A-Lula". Soolokitaristi Gallupin lähdettyä omille teilleen hajosi pikkuhiljaa koko alkupe- räinen Blue Caps. Uuden kokoonpanon ja soolokitaristi Johnny Meeksin myötä muuttui jonkin verran myös Vincentin musiikki... Mutta nyt alkaa juttu karata käsistä. Palatkaamme siis itse asiaan, joka on tietenkin mainiosti rock'n'rollin perinteitä kunnioittavan T-Bird Gangin uusi albumi "It's Showtime".

Moni lukija saattaa ihmetellä, miksi arvio alkoi rönsyillä kuin arvoisalla kollegallani Tirrosen Anterolla ikään. Moni saattaisi luulla, että yrittäjä panna häntä paremmaksi, kun karkasin aiheesta jo heti kättelyssä. Vaikka Anteron kanssa liennemme samaa mieltä siitä, että rönsyileminen se vasta tässä kirjoitushommassa mukavinta onkin, oli asiaan vaihteeksi ihan oikeakin syy. Intohimoisena Gene Vincentin ihailijoina Pete

Boy Salmi ja hänen johtamansa Myrskylintujengi päättivät levyään suunnitellussa leikitellä ajatuksella, minkälainen Vincentin kolmas albumi olisi saattanut olla, mikäli vuoden -56 Blue Caps olisi pysynyt kasassa. Pallo - vai pitäisikö sanoa kiekko - on nyt heitetty kuulijalle!

Oli ihan pakko kaivaa hyllystä pitkästä aikaa kuunneltavaksi nuo Vincentin ensimmäiset levyt, koska asia jäi vaivaamaan mieltä. Kieltämättä pientä mielikuvitusta käyttämällä voisi "It's Showtime" pitää "puuttuvana lenkinä" Vincentin kahden ensimmäisen albumin ja "Gene Vincent Rocks And The Blue Caps Roll" -levyn (-57) väliltä. Voin kuvitella, että jotkut 50-luvun rock'n'rolliin kuolemanvakaavasti suhtautuvat musiikin harrastajat saattavat nousta takajaloilleen niskakarvat pystyssä. Kuulostaahan T-Bird Gangin asenne joidenkin mielestä varmaan yhtä loukkaavalta kuin turbaanipäiset pilakuvat ääri-islamistien mielestä. Kehottaisin kuitenkin kuuntelemaan levyn maltillisen avoimella mielellä, koska a) se on pirun tyylikkäästi tehty levy ja b) se on siitä huolimatta tehty rock'n'rolliin kuuluvalla humoristisella asenteella. Eiväthän äijät nyt "ihan tosissaan" olleet tekemässä Gene Vincentin kolmatta levyä, vaikka idea varmaan hyvä inspiraation lähde olikin.

Kaikesta tästä jarrittelusta pääsemme lopputulokseen, että "It's Showtime on kuitenkin T-Bird Gangin oma levy - ja mainio sellainen. Erittäin kunniamaininta soitannollisista ansioista voidaan antaa soolokitaristi "Jay Sainelle", jolle Gallupin kitarakuviot tuntuvat olevan kuin itsestään selvyyksiä. Suurin osa levyn sävellyksistä on bändin omia. Keulahahmo Pete Boy on vastuussa kolmesta kappaleesta ja tuntemattoman tekijän (?) väsäämän "Chainedin" ns. haltuunotosta. Paitsi että "Chris Cleffer" on tunnettu loistavana kontrabasistina, on hänet julistettava myös yhtyeen tuotteliaimmaksi laulun- kitariksi. Cleffer on tehnyt peräti kuusi levyn originaalisävellyksistä. Laina- kappaleet, kuten Gene Vincentin (eikä tästä aiheesta jo pitänyt päästä?) levyillä, ovat ns. laidasta laitaan osasto. Samaan pakettiin sopivat niin rock-a-billyksi nakutettu Jerry Leiberin ja Mike Stollerin blueshitti "I Smell A Rat" kuin Irving Berlinin ikivihreä "Blue Skies".

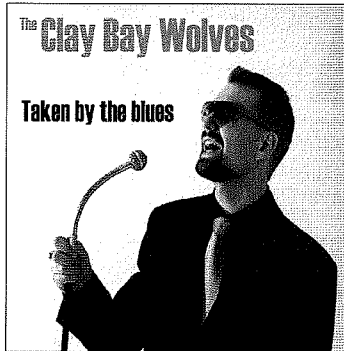
Jos väittäisin, että T-Bird Gangin "It's Showtime" on perinteisen rock'n'rollin sarjassa sitä paljon puhuttua kansainvälistä tasoa, en tekisi sille oikeutta. Jo pelkästään levyn viimeistely soundimaailma on erinomainen, mistä kunnia kuuluu "studiodiofiikkiksi" paljastuneelle Pete Boylelle itselleen (onkohan päivätyöntäjä Soundata avittanut miksauskaluston suhteen - toivottavasti). Goofin' Recordsin jakelussa oleva "It's Showtime" on yksinkertaisesti niin musii- killisesti, tulkinnallisesti, äänityksellisesti ja ulkoasultaan onnistuneempi kuin n. 90% siitä epämääräisestä mökellyksestä mitä ns. suuressa maailmassa rock'n'rollin nimissä tehdään.

Honey Aaltonen

THECLAYBAYWOLVES

Taken By The Blues (CBW CD 001)

(1) Bread Line (2) Troubles Blues (3) Time To Go Wild (4) Taken By The Blues (5) Return To You (6) Broke And Lonely (7) Don't Play With The Devil (8) Blues For Living (9) Mistreated Child (10) What Blues Is All About

Savilahden Sudet pääsevät yllättämään aivan puun takaa, suoraan syvästä sinisestä. Ja sitä sinistä sekä syvää soitintaahan yhtö taidolla ja tyyliä kuulijoilleen tarjoileekin. Todellakin tällä nelikolla on homma hallussa, kun puhutaan perinnetietoisesta bluesityyppisen musiikin esittämisestä. Ja myös tekemisestä, sillä debyytti-albumin "Taken By The Blues" kymmenestä rallista on kaikki yhtä lukuun ottamatta omaa tuotantoa. Ja se yksi lainakin, J.G. Watsonin "Broke And Lonely", on kuulema mukana vain todisteena siitä, että "kyllä myö osataan soittaa muidenkin biisejä". Kuten tuosta suorasta lainauksesta voi päätellä, löytyy susilauan perisuola kotimaamme kamaralta, tarkemmin paikantuen Savon sydämeen Kuopijoon. Näin se vain on. Autenttisen oloista, toimivaa ja koskettavaa bluesia suattaa nykypäivänä syntyä ihan missä päen muallimaa vuan.

Bändin perimmäinen voima onkin juuri noissa omissa biiseissä, jotka ovat todella tyylikkäästi, sielukkaita ja intohimoisia bluesiskelmiä. Ja tarpeeksi monipuolisia myös. Repertuaaria löytyy aina synkästä hituribluesista letkeästi kulkevaan rokkishuffleen asti. Ja kaiken tämän lisäksi lauluissa on mukana myös sanoma. Tekstit eivät ole mitään kliseistä liirumlaaruumia, vaan pitävät sisällään todellista, järjellistä ja ajankohtaista tarinaa tämän päivän väliin rankastakin elosta. Varsinkin synkemmän puoleiset siivut, kuten leipäjonista kertova rujosti rullaava aloitusralli "Bread Line", maailman tilaa ja työtömyyden kiroja kuvaileva hidas "Troubles Blues" sekä ei-toivotun ja kaltoin kohdellun ihmisen rankan tarinan maalaava hieno nyyhkyballadi "Mistreated Child" ovat niin musiikillisesti kuin kirjallisesti lähes mestariteoksia. Eivätkä sanat mene kertakaan korniuden puolelle, kuten tämmöisissä virityksissä niin usein on vaarana. Tullee väliin mieleen Robert Crayn tai Sven Zetterbergin vastaavanlaiset tilitykset. Muutkin lätn rallit toimivat varsin hyvin, vaikka noissa kevyemmissä vedoissa ei soitokunta aivan yhtä paljoa vakuutakaan.

Orkesterin laulusolisti Petteri Autio alias Boney Back Jackson vastaa yhtäin materiaalista ja täytyy sanoa,

että miehellä on biisintekotaitoja jaettaessa osunut useampikin sattuma soppaan. Ja se laulupuolikin toimii tyyliä ja uskottavasti. Muun soitokunnan muodostavat basisti Kari Palokka eli siis tietenkin Rock Burno, rumpali Esa Äikiä eikun "Lightning" Rod Thunder ja kitaristi Papa Pedro, joka tunnetaan myös siviliinimellä Pekka Kortelainen. No jo on äijillä vielä lipevät taiteilijanimetkin. Mitäpä tässä enää lisää voisi toivoa. Soitanto on läpi kiekon niukkaa mutta tyylikkäästä sekä tiukkaa että koskettavaa. Ja tarinat tosia. The Clay Bay Wolves luo uskoa tämän päivän ja tämän maan juurimusiikin jatkuvuudesta. Blues elää ja voi hyvin ainakin Kuopiossa.

pokke korhonen

MANDISA

True Beauty (Sparrow/EMI 094638572008 SPD 85720enchantedcd) -07

(1) Only The World (2) True Beauty (3) God Speaking (4) Voice Of A Saviour (5) Love Somebody (6) Unrestrained (7) Shacles (Praise You) (8) (Never Gonna)Steal My Joy (9) Oh, My Lord (W.Fisk Jubilee Singers) (10) Only You (11) He Will Come

Mandisa on American Idols kausi nro 5:n (2006) yhdeksän finalistin joukkoon päässyt loistava laulajatar. Hänen kohdallaan ko. ohjelma toimi hyvin. Mandisa on esiintynyt mm. Gladys Knightin ja Kirk Franklinin kanssa ollen myös mukana tobyMacin uudella cd:llä. Tämä on siis esikoisalbumi, joka ilmestyi 31.07. 2007 ja saavutti ykkössijan Top Christian Albums -listalla USAssa. Mandisa oli ensimmäinen naisartisti 27 vuoteen, joka kyseiseen tekoon pystyi! Albumin eka sinkku "Only The World" (julkaistiin 22.05.2007) saavutti ykköspaikan Billboardin Hot Singles -sales listalla, mikä on loistava saavutus sekin kun otetaan huomioon, että Mandisan cd on gospel-levy. Kokonaisuudessaan cd on hyvä, toki siinä esitellään yleisölle kaikki tyylit ja varmistetaan, että myös valkoinen yleisö saa osansa muutamalla AOR-tyyppisellä kappaleella. Tuo "syryjähyppy" Mandisalle suotakoon. Muuten levy pitää sisällään laulettua mustaa gospelia. Luojan kiitos, että rap- ja hip hop -vaikutteet on jätetty vähemmälle, keskitytään Mandisan loistavaan laulamiseen ja noudatetaan funk- ja soulperinteitä. Cd:ssä on myös cd rom -ominaisuus, jossa on bonuskappale, haastattelua ja behind the scenes -videota. Omalla pc:lläni eivät kaikki osiot suostuneet toimimaan, mikä luultavammin johtui siitä, että koneessani on F-Secure asennettuna tiukimmilla asetuksilla. Hieno debyytti kaiken kaikkiaan.

Jari Salo

B.B. AND THE BLUES SHACKS

Unique Taste

(CrossCut CCD 11096)

(1) Keep My Promises (2) The Fool I Am (3) Unique Taste (4) I Understand (5) Three Handed Woman (6) Fool When You're Cool (7) Not The One For Me (8) Little Pins (9) Anything But You (10) Like

